

Bijbels perspectief

Woord van de week



Johannes 11:25,26

Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?

We behoeven er niet om heen te draaien, niemand spreekt graag over het meest definitieve dat een mensenleven kan treffen, de dood, sterven. En ondanks mogelijk stoer gepraat dat de dood hoort bij het leven, zien we dat we met elkaar de dood het liefst uit het leven verdrijven.

Vroeger was dit anders. Neem enkel het gegeven dat als iemand gestorven was, je de aanzegger had die langs de huizen in de buurt ging en bij kennissen en familie langs kwam om te kennen te geven dat iemand was overleden. De dode werd opgebaard in eigen huis en het sterfhuus herkende je aan de gesloten gordijnen. Op Urk kent men nog het gebruik dat er witte lakens voor de ramen worden gehangen. De rouwkaart kenmerkte zich door een dikke zwarte rand. Het kerkhof lag in het hart van het dorp of de stad, vaak bij of naast de kerk. Vandaar kerkhof. En tegenwoordig?

De aanzegger kennen we al lang niet meer. De dode opbaren in eigen huis is meer uitzondering dan gebruik. Hij of zij wordt opgebaard in een rouwcentrum, het mortuarium. En de rouwkaart? De zwarte rand heeft plaats gemaakt voor zacht grijs of zelfs helemaal geen rand maar een passende afbeelding van een aar of een boom of iets van dien aard in een zachte kleurstelling. En de begraafplaats ligt aan de rand van het dorp of stad of zelfs even er buiten. Om het absolute van de dood te ontkennen is crematie dé oplossing.

Als iets je bij de betrekkelijkheid van het mens-zijn bepaald dan is het wel het sterven. Wat blijkt het leven broos. Eén virus, een onverwachte diagnose, één klap, een hartinfarct en weg ben je. Wat is eigenlijk de waarde van een mensenleven? Toon Hermans zei eens in een interview: 'als je naar de werkelijke waarde van het leven kijkt, dan is de mens aan mineralen en dergelijk een gulden en vijftig cent waard.' (In euro's vandaag dus nog minder!) Hij vervolgde: 'Dat weiger ik te geloven. Ik weiger te geloven dat het met de dood is afgelopen.'

Hoe denkt u daarover? Leven we alleen om te sterven? Is er leven na de dood? Wat een geweldig geladen Woord dat Jezus sprak bij de dood van Lazarus. Een woord dat alle angst wil doorbreken en perspectief geeft. De titel van een boek van Corrie ten Boom bevestigend: Het beste deel komt nog! Wie in Hem gelooft heeft eeuwig leven ook al is hij/zij gestorven. Laat het goed tot ons doordringen wat Jezus zegt: die in Mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven. Geloven we dat? Zijn lijden, sterven en opstanding hebben een streep, KRUIS, door doodsangst gehaald. Dan kun je in dit leven, wat er ook op je afkomt, al is het de dood, zingen: Omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen! Een geweldig mooi lied, maar bovenal, WAAR. Geloof het maar!

Gebed

Dank U Hemelse Vader voor die geweldige bemoedigende woorden die U sprak door de mond van Uw Zoon! Als Iemand de werkelijkheid van deze woorden heeft bewezen, dan Hij wel! Hij is de Opstanding en het leven gebleken toen Hij de banden van de dood verbrak door op te staan uit het graf. Daarom kunnen we zeggen, zingen en belijden: omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen. Bewaar ons in dat geloof en vertrouwen in Jezus Naam. Amen.